

УДК 378.011.3-051:745/749+378.016:745.52

<https://doi.org/10.37041/2410-4434-2020-15-10>

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ТРАДИЦІЙНОГО ХУДОЖНЬОГО ТКАЦТВА

Галина Гром,

*аспірант кафедри технологічної та професійної освіти
Дрогобицького державного педагогічного*

університету імені Івана Франка,

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-7666-3933>

e-mail: halligro@gmail.com

***Анотація.** У статті схарактеризовано сучасний стан підготовки студентів педагогічних вищих навчальних закладів засобами українських народних ремесел, розкрито потенційні можливості традиційного художнього ткацтва, яке будучи складовою технологічної і мистецької освіти, спрямоване на формування професійних компетентностей майбутніх учителів трудового навчання та технологій. На основі аналізу наукових і методичних праць та власного педагогічного досвіду розкрито соціокультурний, технологічний та педагогічний потенціал й особливості традиційного художнього ткацтва, визначено основні напрями його використання для підвищення культурного та професійного рівня майбутніх учителів трудового навчання і технологій.*

***Ключові слова:** народне декоративно-ужиткове мистецтво; традиційне художнє ткацтво; професійні компетентності; майбутні вчителі трудового навчання та технологій; педагогічний заклад вищої освіти.*

***Постановка проблеми.** Сучасні вимоги та завдання освітньої галузі «Технології» щодо виховання творчої особистості з високим рівнем естетичної культури*

актуалізують проблеми, пов'язані з відповідною художньою підготовкою вчителів трудового навчання, які повинні мати розвинені творчі здібності й естетичний смак, досконало володіти предметним матеріалом, фахово розв'язувати навчально-виробничі завдання, обирати найоптимальніші шляхи та засоби вдосконалення проєктно-технологічної підготовки школярів у галузі народного декоративно-ужиткового мистецтва (ДУМ). Професійно-педагогічна освіта, поряд із визнанням важливості інтересів й уподобань особистості, не може ігнорувати нагальних потреб суспільства, пов'язаних із реалізацією положень Нової української школи, тому важливим є формування у майбутніх педагогів системи художньо-естетичних, проєктних, технологічних, комутативних й інших компетентностей, які гармонізують як соціальні, так й особистісні запити і потреби студентів.

Наукові праці у галузі технологічної освіти та освітянська практика свідчать, що майбутні вчителі трудового навчання та технологій вивчають й освоюють різноманітні технології обробки тканин і текстильних матеріалів, що впливає на їхній творчий розвиток, формування професійної компетентності, самореалізації та соціалізації. Вивчення в цьому контексті традиційного художнього ткацтва, яке має багатовікову мистецьку історію й традиції, сприяє формуванню професійної компетентності майбутніх педагогів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій з проблеми, виокремлення невирішених її частин. На проблему формування професійної компетентності студентів у освітньому процесі закладів вищої освіти (ЗВО) зверталась особлива увага з боку вітчизняних та зарубіжних вчених (М. Головань, І. Єрмаков, В. Луговий, О. Овчарук, Дж. Равен, Н. Рейнолдс, Л. Сохань, Р. Сколлон та ін.). До вивчення проблеми підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій у галузі ДУМ, народних художніх промислів і ремесел зверталися В. Бойчук, Н. Кардаш, Н. Кузан,

Г. Мельник, Л. Оршанський, Б. Прокопович, Л. Савка, В. Титаренко й ін.

Однак аналіз теоретичних досліджень і практичних напрацювань засвідчив, що проблемі формування професійної компетентності майбутніх учителів трудового навчання саме засобами українського традиційного художнього ткацтва не надавалося належної уваги. Слід зазначити, що вивчення художнього ткацтва українців у педагогічному ЗВО, з одного боку, є оригінальним дидактичним засобом навчання студентів, з іншого – важливим чинником трудового, художньо-естетичного, національно-патріотичного виховання, розвитку творчої особистості засобами народного ДУМ. Аналіз стану освітянської практики показує, що вдосконалення методики навчання майбутніх педагогів мистецтву художнього ткацтва потребує всебічного й ґрунтовного вивчення.

Мета статті: розкрити педагогічний потенціал й особливості традиційного художнього ткацтва, спрямовані на вдосконалення методики формування професійних компетентностей майбутніх учителів трудового навчання та технологій.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до положень Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти, вчителям трудового навчання та технологій на уроках належить «ознайомлювати учнів із змістом та особливостями найбільш поширених народних ремесел, промислів і видів ДУМ свого регіону; формувати в учнів здатності розвивати надбання рідної культури з використанням засобів ДУМ; володіти характерними для регіону основними техніками і технологіями створення декоративно-ужиткових виробів; створювати вироби від творчого задуму (проєкту) до його практичної реалізації з використанням традиційних і сучасних прийомів обробки природних матеріалів; синтезувати естетичні та функціональні вимоги як провідний спосіб творення у декоративно-ужитковому мистецтві під час проєктування та виготовлення виробу» [1]. Як бачимо,

мотиви й цілі індивідуальної діяльності у сфері відродження народних традиційних ремесел збігаються як із соціальним замовленням суспільства, так і з потребою особистості в самореалізації через народну художню творчість.

Формування професійної компетентності майбутніх учителів трудового навчання та технологій у галузі народних художніх ремесел забезпечується комплексом взаємопов'язаних навчальних дисциплін, які дослідниця М. Олексюк поділяє на такі блоки [3]:

- 1) художньо-естетичний – естетика; рисунок; композиція; комп'ютерна графіка;
- 2) проєктно-технологічний – основи проєктування і моделювання виробів; технологічний практикум;
- 3) педагогічний – педагогіка; психологія; основи теорії технологічної освіти; теорія і методика навчання технологій; теорія і методика позашкільної освіти; педагогічна практика.

Під час опанування цих навчальних дисциплін, особливо з проєктно-технологічного блоку, студенти вивчають та освоюють різноманітні технології обробки волокон, тканин і текстильних матеріалів, що впливає на їхній творчий розвиток, формування професійної компетентності, самореалізації та соціалізації. Особливу увагу в цьому контексті слід звернути на вивчення традиційного художнього ткацтва, яке має багатовікову мистецьку історію.

Українське ткацтво є різнобічним мистецьким явищем, своєрідним історико-культурним і педагогічним феноменом, потенціал якого в освітній практиці використовується недостатньо активно. Ведучи мову про українське художнє ткацтво, передусім потрібно наголосити на традиційності цього виду народного ДУМ. Тут слід звернути увагу на те, що традиції поступово зазнають змін разом із розвитком суспільства, залишаючись невід'ємною складовою національної та загальнолюдської культури, джерелом різноманітних знань про колір, композицію, орнамент, технології виготовлення.

Власне, сучасний вчитель трудового навчання та технологій – це не звичайний ретранслятор готових знань про народне ДУМ, а творець-практик, центральна фігура в школі, яка сприяє розвитку креативності, вихованню національної самосвідомості учнів. Він має бути цілісною особистістю, митцем, проєктувальником, технологом і ремісником, тісно пов'язаним із народом, глибоко знаючим його традиції, історію та культуру, а його творчість багато в чому схожа на творчість досвідченого народного майстра, який передає свій хист і мудрість прийдешнім поколінням своїх учнів.

Для кращого розуміння особливостей феномену українського традиційного ткацтва та виявлення його педагогічного потенціалу в формуванні професійних компетентностей майбутніх учителів трудового навчання, зупинимося на деяких важливих моментах.

Ткацтво, будучи одним із найпоширеніших видів народного ДУМ, за своєю сутністю знаходиться на стику мистецтва і технологій. Вивчаючи технологію традиційного художнього ткацтва, студенти знайомляться з кращими традиціями народного мистецтва, оскільки утилітарність тканого виробу завжди знаходилася в нерозривному зв'язку з його мистецькою цінністю. Саме народне ткацтво, розвиваючись і вдосконалюючись упродовж століть, зуміло досягти ідеального балансу між художньою досконалістю тканого виробу, практичною доцільністю (утилітарністю) та технологією його виготовлення [4, с. 14].

Із ткацтвом пов'язано безліч народних звичаїв, обрядів та вірувань, оскільки тканина супроводжувала людину через усе життя. Тому вивчення художнього ткацтва сприяє передусім ментальному прилученню студентів до духовно-матеріальної спадщини українського народу, його світоглядних уявлень, звичаїв і традицій, оскільки «процес підбору кольорів ниток, створення орнаменту, технології виготовлення були невід'ємною часткою життя ткаль» [5, с. 348].

Культура тканого мистецтва, що споконвічно побутувала на теренах України, підпорядковувалася як творчим потребам людей, так і їхнім потребам у предметах побутового й ритуального вжитку. У народному ткацтві використовувалися доволі прості розбірні конструкції кросен (ткацьких верстатів) на 2 або 4 ремізи, а для створення перебірних орнаментів здебільшого застосовувалися технології ткання «під дошку» та «на путах». Із появою багаторемізних верстатів збільшилися можливості створення тканин зі складним переплетенням і, відповідно, якість тканих виробів. Однак, яким складним не був би ткацький пристрій, принцип створення тканини залишається таким самим, що й сотні років тому. Тому оволодіння технологією створення народних тканин дозволяє глибше зрозуміти сучасні технології текстильного виробництва, оскільки принципи утворення ткацьких переплетень є однаковими, лише змінюється складність ткацьких пристроїв й обладнання.

Процес створення тканини в традиційному ткацтві є доволі складним ланцюгом послідовних дій, які починаються з вирощування рослинної ткацької сировини (льон, коноплі), розведення овець для отримання вовни, первинної обробки сировини (вибирання, мочіння, тіпання, стрижка, миття), прядіння, вибілювання, фарбування, валяння, малювання тощо. Під час виконання цих видів робіт люди ґрунтовно вивчили властивості натуральних текстильних волокон і, відповідно, технологію їхньої обробки і застосування. Нині з фізичними, хімічними, технологічними й іншими властивостями волокон, пряжі, ниток, тканин майбутні вчителі технологій ознайомлюються у межах вивчення дисципліни «Основи текстильного матеріалознавства».

При вивченні ткацьких технік, технологій, регіональних особливостей виготовлення традиційних художніх тканин студенти вивчають символіку народних орнаментів, композиційні схеми, способи поєднання кольорів, які сприяють найбільшій виразності тканих орнаментів, тобто на

практиці використовують знання основ орнаментики, колористики та композиційних побудов. При цьому традиційні народні тканини є своєрідними стереотипними зразками, від яких можна відштовхуватися, розробляючи проєктні ескізи та створюючи за ними ткани вироби.

Різноманітність й естетична довершеність традиційних зразків народної тканини формує вміння створювати власні, сучасні текстильні вироби, що своєю чергою, сприяє розвитку естетичного смаку, творчої уяви та креативності. Власне, педагогічна цінність традиційного ткацтва українців полягає в тому, що вони століттями навчали і виховували молоде покоління на зразках краси і доцільності декоративно-ужиткових виробів із текстилю. Однак використання народних традицій у сучасному освітньо-виховному процесі не означає прямого їх перенесення чи копіювання. Тут важливим є розуміння, що при збереженні традиції (послідовність і принципи роботи, призначення, матеріали, регіональні особливості – орнамент, колір, композиція) вступають у силу нові технології (удосконалюється обладнання, замінюються ручні операції механічними тощо), умови застосування, з'являються нові форми і матеріали. Тому традиції стають основою збереження національної своєрідності ткацтва, про що важливо пам'ятати у роботі зі студентами, а їм – в професійно-педагогічній діяльності. Також слід наголосити, що майстерне володіння різними техніками і технологіями традиційного художнього ткацтва та методикою їх навчання посилює соціальну захищеність майбутніх педагогів, підвищує їхню конкурентоспроможність на ринку праці.

Здавна технологічні прийоми і розрахунки для створення декоративних тканин передавалися від майстра до учня, і створити щось нове можна було лише експериментальним шляхом, тобто методом «проб і помилок». Сьогодні для проєктування тканин використовуються спеціальні комп'ютерні програми та графічні редактори, за допомогою яких можна розрахувати кількість ниток, спосіб заправлення

верстата, порядок підйому ремізів, змодельовати структуру майбутньої тканини, підібрати кольорову гамму тощо. Наш досвід показує, що з-поміж найбільш популярних програмних продуктів, які слід використовувати для проектування тканих виробів, студенти обирають такі: WinWeave, PixeLoom, Fiberworks, Weavelt Pro. Саме поєднання сучасного програмного забезпечення та традицій ручного ткацтва значно полегшує процес проектування, дозволяє проаналізувати та побачити результат творчих пошуків.

Створюючи тканину за допомогою рами, ткацького верстата чи іншого пристрою, потрібно враховувати властивості ниток. Так, для основи використовуються міцні, пружні та гладенькі нитки, а для ниток п'іткання вимоги вже будуть іншими. Ткацький розрахунок, способи заправлення верстата, снування основи, різноманітні способи оздоблення традиційних художніх тканин, що супроводжують вивчення традиційного художнього ткацтва, сприяють набуттю студентами різноманітних вмінь і навичок роботи з текстильними матеріалами.

На користь оволодіння технологіями традиційного художнього ткацтва майбутніми вчителями трудового навчання свідчить дуже широкий спектр декоративних тканин, які виготовлялися народними майстрами, а також ткацький інструментів пристроїв й обладнання. Це дозволяє студентам, залежно від отримання потрібного способу переплетення, обрати ткацький пристрій. Принагідно зазначимо, що у Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка викладачами спільно зі студентами випускних курсів було спроектовано та виготовлено 12 ткацьких верстатів, а також інструментів і пристроїв до них. За основу було обрано традиційні для різних регіонів України конструкції ткацьких верстатів.

Зрозуміло, що ефективність навчання школярів різним видам художнього ткацтва залежить від високого рівня художньо-трудої та методичної підготовки вчителя

трудового навчання і технологій до здійснення такої діяльності в умовах загальноосвітньої школи та поза її межами. Анкетування учителів трудового навчання та технологій, керівників гуртків і студій декоративно-ужиткового мистецтва (в опитуванні брало участь 126 респондентів) щодо актуальності вивчення технологій виготовлення тканих виробів свідчать про відсутність бажання і мотивації використовувати традиційне художнє ткацтво у своїй професійно-педагогічній діяльності. Основними причинами достатньо низької популярності традиційного художнього ткацтва у педагогічних ЗВО вони назвали такі: по-перше, ткацтво достатньо складний і трудомісткий вид народного ДУМ; по-друге, відсутність регіональних традицій ткацького ремесла; по-третє, навчання ткацтву вимагає створення особливої матеріально-технічної бази (інструментів, пристроїв, ткацького обладнання та ін.) і придбання великої кількості матеріалів (пряжі, ниток та ін.); по-четверте, відсутність курсу з ткання в освітньо-професійній програмі спеціальності 014 Середня освіта (Трудове навчання та технології) як обов'язкової нормативної дисципліни з-поміж інших видів народної творчості; по-п'яте, нестача кваліфікованих викладачів, які глибоко обізнані з особливостями і секретами цього художнього ремесла. Однак майже всі опитані (93,6 % респондентів) головною причиною вважають недостатнє володіння методикою та технологіями ручного художнього ткацтва, що, своєю чергою, призводить до необґрунтованих побоювань щодо можливості їх освоєння та використання в професійно-педагогічній діяльності. Частина опитаних (25,4 % респондентів) уважає, що набуті ними теоретичні знання і практичні навички у галузі традиційного художнього ткацтва є недостатніми, поверховими, тому професійну діяльність не пов'язують з цим народним ремеслом. Така позиція є свідченням того, що в практиці педагогічних ЗВО, на відміну від мистецьких ВНЗ, не накопичено значного педагогічного досвіду художньо-

трудової підготовки вчителів засобами народного ДУМ загалом і традиційного художнього ткацтва, зокрема. Так, наприклад, навчальні дисципліни під назвами – «Технологічний практикум», «Народні промисли», «Художні ремесла», «Декоративно-ужиткове мистецтво», «Художня обробка матеріалів» та ін. – містяться в структурі освітньо-професійних програм і навчальних планів практично всіх педагогічних ЗВО України, однак їх змістове наповнення кардинально відрізняється. Зрозуміло, що вибір передусім зумовлений людським фактором і матеріально-технічною базою, тому в освітніх програмах студентам для вивчення найчастіше пропонуються такі види народного ДУМ: вишивка (100 %), в'язання (88,9 %), аплікація (66,7 %), плетіння (41,2 %), розпис тканин (32,5 %). Серед опитаних педагогів традиційне художнє ткацтво вивчали як нормативну дисципліну 23 особи (18,3 %), як вибіркочу – 6 осіб (4,8 %), факультативно – 3 особи (2,4 %), тобто загалом 32 особи, що становить 25,4 % від усіх респондентів.

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка серед педагогічних ЗВО є лідером у вивченні студентами традиційного художнього ткацтва. У структурі освітньо-професійної програми спеціальності 014 Середня освіта (Трудове навчання та технології) цього ВНЗ розділ «Технологія традиційного художнього ткацтва» є важливою складовою навчальної дисципліни «Технологічний практикум», який вивчається студентами у 5 семестрі. На вивчення цього курсу відводиться 4 кредити ЄКТС (120 год.), із яких 72 години складають практичні заняття та 48 – самостійна робота студентів. Форма підсумкового контролю передбачає диференціальний залік. Оцінка виставляється за поточну успішність, розробку проєкту та виготовлення тканого виробу [2]. Зміст навчального матеріалу передбачає вивчення таких тем: 1. Історія виникнення та розвитку ручного ткацтва і килимарства. 2. Пряжа та нитки для ткання. 3. Пристрої для ткання. 4. Ткацькі переплетення. 5. Ткацький розрахунок. 6. Підготовка ткацького верстата до

роботи. 7. Орнаментальні композиції тканих виробів. 8. Основні техніки фонового ткання. 9. Основні техніки узорного ткання. 10. Традиційні вітчизняні килимові вироби. 11. Технологічні особливості виготовлення килимових виробів. 12. Рахункова (закладна) техніка виготовлення килимових виробів. 13. Гребінчаста техніка килимарства. 14. Особливості виготовлення ворсових килимових виробів. 15. Техніка гобелену. 16. Способи опорядження тканих виробів.

Зважаючи на достатньо невеликий об'єм аудиторної роботи, не можна говорити про різнобічне вивчення технології ручного ткацтва та пов'язаних із ним інших ланок технологічного процесу (виращування сировини для ткання, підготовка її до прядіння, безпосереднє прядіння, фарбування рослинними барвниками, звичаї та обряди, пов'язані з процесом ткання тощо). Головне завдання цього розділу технологічного практикуму полягає в іншому, а саме: дати майбутнім учителям трудового навчання уявлення про традиційну технологію художнього ткацтва; ознайомити з основними техніками ткання, що побутували на території різних регіонів України, типологією тканих виробів, художніми особливостями найбільш відомих осередків ткацтва; навчити аналізувати колористику й орнаментику тканих виробів, їх декоративну виразність та використані технології виготовлення; практично освоїти виготовлення тканого виробу на ткацькому верстаті, рамі та інших пристроях, починаючи з розробки проєкту, підготовки ниток основи, снування, безпосередньо процесу ткання та кінцевого опорядження тканого виробу. Завершальним етапом є прилюдний захист проєкту, втіленого в матеріалі та організації підсумкової виставки творчих робіт студентів.

Висновки з дослідження і перспективи подальших розвідок. Зберігаючи історичну пам'ять та мистецькі традиції попередніх поколінь, народне художнє ткацтво ввїбрало в себе мистецький потенціал, а також педагогічний досвід українського народу у вихованні гармонійно розвинутої особистості, формування її духовно-моральної, художньо-

естетичної трудової і технологічної культури. Традиційне художнє ткацтво українців, без сумніву, є мистецько-культурним і педагогічним феноменом, який заслуговує на всебічне вивчення та впровадження в освітянську практику педагогічних ЗВО. Оволодівши технологіями ручного художнього ткацтва, студенти набувають художньо-трудова знань, умінь і навичок, що уможлиблює їх подальше самостійне й усвідомлене вивчення різнобічного мистецтва ткацтва, а також у них сформується професійна компетентність, яка надасть перевагу в майбутній професійно-педагогічній діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про затвердження Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти. Постанова Кабінету Міністрів України №1392 від 23 листопада 2011 р.

URL: https://osvita.ua/legislation/Ser_osv/28030/

2. Трудове навчання та технології. Навчально-методичний комплекс програм дисциплін професійно-практичної підготовки фахівців першого (бакалаврського) рівня. Спеціальність 014 Середня освіта: навч.-метод. посіб. Дрогобич: РВВ ДДПУ імені Івана Франка, 2018. 342 с.

3. Олексюк М. П. Педагогічні умови реалізації компетентнісного підходу у професійній підготовці майбутніх учителів технологій. *Проблеми та перспективи професійної освіти в сучасних умовах* : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (Умань, 26–27 верес. 2013 р.). Умань : Візаві, 2013. С. 33–35.

4. Оршанський Л.В., Гром Г.Л. Технологія ручного художнього ткацтва: навч. посіб. Дрогобич: НВЦ «Каменярь», 2005. 104 с.

5. Промисли і ремесла. *Українське народознавство*: навч. посіб. / за ред. С. П. Павлюка, Г. Й. Горинь, Р. Ф. Кирчіва. Львів: Фенікс, 1994. С. 338–389.

REFERENCES

1. Pro zatverdzhennia Derzhavnoho standartu bazovoi i povnoi zahalnoi serednoi osvity. [About the statement of the State standard of basic and complete secondary education.] Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy №1392 vid 23 lystopada 2011 r. URL: https://osvita.ua/legislation/Ser_osv/28030/

2. Trudove navchannia ta tekhnolohii. [Vocational training and technology.] Navchalno-metodychnyi kompleks prohram dystsyplin profesiino-praktychnoi pidhotovky fakhivtsiv pershoho (bakalavrskoho) rivnia. Spetsialnist 014 Serednia osvita: navch.-metod. posib. Drohobych: RVV DDPU imeni Ivana Franka, 2018.

3. Oleksiuk, M.P., 2013. Pedahohichni umovy realizatsii kompetentnisnoho pidkhodu u profesiinii pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv tekhnolohii. [Pedagogical conditions for the implementation of the competence approach in the profession and training of future teachers of technology.] Problemy ta perspektyvy profesiinoi osvity v suchasnykh umovakh : materialy Vseukr. nauk.-prakt. konf. (Uman, 26–27 veres. 2013 r.). Uman : Vizavi, pp. 33–35.

4. Orshanskyi, L.V. and Hrom, H.L., 2005. Tekhnolohiia ruchnoho khudozhnoho tkatstva [Hand-made weaving technology]: navch. posib. Drohobych: NVTs «Kameniar».

5. Pavliuk, S.P., Horyn, H.Y. and Kyrchiv, R.F. eds., 1994. Promysly i remesla. [Trades and crafts.] Ukrainske narodoznavstvo: navch. posib. Lviv: Feniks, pp. 338–389.

Halyna Hrom

PECULIARITIES OF FORMATION OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF TEACHERS OF LABOR TRAINING IN THE PROCESS OF STUDY OF TRADITIONAL ARTISTIC WEAVING

Abstract. The article describes the current state of preparation of students of pedagogical higher education institutions by means

of Ukrainian folk crafts, reveals the potential of traditional artistic weaving, which as a component of technological and artistic education, aimed at forming the professional competences of future teachers of labor training and technology.

On the basis of the analysis of scientific and methodical works and own pedagogical experience the socio-cultural, technological and pedagogical potential and features of traditional artistic weaving are revealed, the main directions of its use for raising the cultural and professional level of future teachers of labor training and technologies are determined.

The features of traditional artistic weaving that affect its pedagogical potential include the following: Ukrainian artistic weaving is a complex technological process, which includes obtaining weaving raw materials, its primary processing, spinning, bleaching, dyeing, felting, punching, etc. .; traditional weaving is at the intersection of art and technology education; weaving is associated with many folk customs, rituals and beliefs, since the fabric has accompanied the person throughout life; mastering the technology of creating folk fabrics allows us to gain a deeper understanding of modern technologies of textile production, since the principles of weaving are the same; traditional folk fabrics serve as models for design sketches and for the creation of woven products.

Future teachers of labor education study and master various technologies of processing of fabrics and textile materials, which influences their creative development, formation of professional competence, self-realization and socialization. Traditional Ukrainian art weaving is a versatile artistic phenomenon, a kind of historical, cultural and pedagogical phenomenon, the potential of which should be used in the educational practice of the formation of professional competences, which will give them an advantage in future professional and pedagogical activity.

Key words: *folk arts and crafts; traditional weaving; professional competences; future teachers of labor training and technology; pedagogical institution of higher education.*